

ország és az előbb felsorolt többi állam között 1937 aug. 14. napján lépett hatályba.

Külföldi r. t. cégének törlése tárgyában hozott 1937. július 17. napján hatályba lépett 4540/1937. M. E. sz. rendelet.

Külföldi r. t. társaság fiókkintézetének (képviselőségének) felszámolása esetében a nyugdíjazott alkalmazottak vagy ezek hátramaradottai irányában szerződés vagy nyugdíjszabályzat alapján fennálló nyugdíj (özvegyi nyugdíj, nevelési járulék) fizetésére irányuló kötelezettségei úgy is biztosíthatók (K. T. 205. §-ának 2. bek.), hogy a külföldi r. t. belföldi pénzügyintézettel, vagy belföldi biztosítóintézettel, vagy külföldi biztosítóintézet belföldi fiókjával a nyugdíjterhek átvállalására szerződést köt. Az ilyen szerződést a nyugdíjjogosultak, mint harmadik személyek javára szóló oly szerződésnek kell tekinteni, amelyekből eredő jogait a nyugdíjjogosultak az átvállalóval szemben saját nevükben érvényesíthetik. Ha az átvállaló intézet vagyoni helyzete az átvállalt kötelezettségek teljesítésére megfelelő biztosítékot nyújt, a cégbíróság a külföldi r. t. cégét — amennyiben a törlés érvényes előfeltételei egyébként fennállanak — törli. Ilyen esetben a nyugdíjazott alkalmazottak vagy ezek hátramaradottai a külföldi r. t.-vel szemben a fenti értelemben átvállalt tartozás tekintetében követelést nem érvényesíthetnek.

A törlés iránt előterjesztett kérvényhez csatolni kell: a tartozás átvállalása tárgyában kötött szerződést és a nyugdíjazott alkalmazottak vagy ezek hátramaradottainak nevét, életkorát, lakóhelyét és követeléseik összegét egyenkint feltüntető jegyzéket. A cégbíróság a P. K. meghallgatása után határoz. A végzést a külföldi r. t. belföldi fiókkintézeteinek és az átvállaló intézetnek, úgyszintén az egyéb érdekelteknek kézbesíteni kell és ezenkívül a Budapesti Közlönyben közzé kell tenni.

Az eszerint átvállalt nyugdíjterheket a cégbíróáságnak kellően biztosítottoknak kell tekintenie, ha a nyugdíjterheket a P. K. első kúriájába tartozó olyan belföldi intézet vállalja át, amelynek vagyoni helyzete a P. K. megállapítása szerint az átvállalt tartozások teljesítése tekintetében megfelelő biztosítékot nyújt és amely a P. K. által meghatározott külön biztosítékról is gondoskodik.

Az átvállaló szerződés hatálybalépését attól a felfüggesztő feltételtől is függővé lehet tenni, hogy a cégbíróság a külföldi r. t. törlését tartalmazó végzést hoz.

A Phönix Életbiztosító társaság belföldi fiókja ügyeinek rendezésével kapcsolatos egyes rendelkezések tárgyában kibocsátott 4040/1936. M. E. sz. rendeletnek valamint ennek kiegészítése és a biztosító magánvállalatokra vonatkozó egyes kérdések szabályozása tárgyában kibocsátott 4800/1937. M. E. sz. rendeletnek módosítása és kiegészítése tárgyában hozott 1937 júl. 17. napján hatálybalépett 4700/1937. M. E. sz. rendelet.

A Phönix belföldi fiókjának üzletköréből eredő és nem biztosítási szerződéseken alapuló kötelezettségei, valamint az ezek kielégítésére a társaság belföldi fiókjának összes vagyonából elkülönítendő vagyon tekintetében a *kényszerfelszámolás elrendelésének joghatályát* az 1936. évi április hó 9. napjától kezdődően e rendelet erejénél fogva beállottnak kell tekinteni, anélkül is, hogy a gondnok a fentemlített elkülönítendő vagyont a 4040/1936. M. E. sz. rendelet 7. §-ának megfelelően megállapította volna. *Nem esnek kényszerfelszámolás hatálya alá* a társaságnak biztosítási szerződésen alapuló tartozásai, sem pedig az a vagyon, mely a jelen rendelet rendelkezése szerint a társaságnak biztosítási szerződésen alapuló tartozásai kielégítésére szolgál. (Díjtartalékvagyon.)

A kényszerfelszámolási eljárásra — amennyiben a jelen rendelet másképen nem rendelkezik — a 920/1917. M. E. sz. rendeletet kell megfelelően alkalmazni.

A kényszerfelszámoló a felszámolási tárgyalástól számított 45 nap eltelte után az 1936. évi június hó 30. napjának megfelelő mérleget készít, melyben a díjtartalék a 4040/1936. M. E. sz. rendelet 6. §-a értelmében pengőre átszámított, egyébként azonban a társaság által kiállított kötvénynek megfelelő netto összegben kell felvenni. Ezután meg kell állapítani a 4040/1936. M. E. sz. rendelet 12—15. §-aiban meghatározott szolgálati illetményekre és nyugellátásokra csökkentett mértékben szükséges összegeket, a lebonyolítási és a gondnoki működés költségeit, az I. osztályba tartozó követeléseket, tekintet nélkül arra, hogy ezeket a felszámolási tárgyaláson elismerték-e vagy nem és mindezeknek százszázalékos fedezetéről illetve tartalékolásáról a megfelelő vagyon elkülönítésével kell gondoskodni.

Az ezután fennmaradó vagyoni teher és aránya alapján a kényszerfelszámoló a nem életbiztosításból eredő II. osztályba (1881:XVII. t.-c. 62. §.) tartozó követelések fedezésére, annyit tart vissza a vagyonból, amennyi ennek a fedezeti aránynak megfelel. *Az ezután fennmaradó vagyon díjtartalékvagyon.*

A társaság alkalmazottja, vagy volt alkalmazottja, valamint ezek hozzátartozója a társaságtól nyugdíjat, kegydíjat, vagy más hasonló természetű ellátást csak a társaságnak közvetlenül az alkalmazotthoz vagy hozzátartozójához intézett szabályszerű cégjegyzéssel ellátott írásbeli kötelező nyilatkozata alapján követelhet.

Az életbiztosítási szerződésekre vonatkozóan az új rendelet akként rendelkezik, hogy az a szerződő fél, aki a 4040/1936. M. E. sz. rendelet 3. §-a értelmében az életbiztosítási szerződést nem szüntetheti meg, a biztosítási díjakat továbbra is fizetni köteles, tekintet nélkül arra, hogy egyébként akár a jogszabályok, akár a szerződés értelmében a díjfizetés abbanhagyás esetére ellenértékszolgáltatásra támaszthatna igényt.

Ha a társaság akár a biztosítási kötvény szövegében, akár a kötvényhez mellékelte okiratban elértési bonifikációra, vagy a főszo-

gáltatáshoz fűződő más olyan szolgáltatásra kötelezte magát, amely a főszolgáltatás díjának levonása után a felügyelő hatóság által jóváhagyott biztosítástechnikai elvek szerint a kikötött díjban fedezetet nem talál, a gondnok ezt a szolgáltatást hatályonkívül helyezi, illetve a netán még fennmaradó díjban fedezetet találó mértékben leszállítja. Ha a felek a főbiztosítás mellett rokkantságra, családi pótbiztosításra, műtéti biztosításra vagy más hasonló mellékbiztosításra is kötöttek megállapodást, az ilyen mellékbiztosítás alapján a társaságtól járó szolgáltatásokat olyan mértékben kell leszállítani, amely megfelel a mellékbiztosításért kikötött díj és a biztosítás-technikai számítás szerinti elégséges díj közötti aránynak. Ha a belföldi életbiztosítási állományhoz tartozó szerződésben a társaság olyan kockázatot vállal, amely a társaság részére jóváhagyott üzleti tervben nem foglaltatik, illetőleg a nem kifogásolt bejelentésen nem szerepel, a gondnok a biztosítási szerződést a jóváhagyott üzleti tervben foglalt olyan biztosítással alakíthatja át, amely lényegében a kötvény tartalmának leginkább megfelel. (Igy pl. kiházasítási biztosítás esetében a szerződést egyszerű, határozott lejáratra szóló biztosítássá lehet átalakítani.)

A telepítésről és más földbirtokpolitikai intézkedésekről szóló 1936. évi XXVII. t.-c. hatálybalépése és végrehajtása tárgyában hozott 1937. augusztus hó 1. napján hatályba lépett 100.000/1937. F. M. számú rendelet.

A rendelet I. fejezete szabályozza az intézkedések kezdeményezését, az adatgyűjtést, a helyszini eljárást, az adatgyűjtést az ingatlanok felhasználása tekintetében, rendelkezik a hitelintézetek és más vállalatok árverésen szerzett ingatlanai felől. II. fejezete közli a Fft. céljára felhasználható ingatlanok szerzésére irányuló előkészítő intézkedéseket, e szerint megkülönböztet kijelölési eljárást, melynek során elsősorban a rendes adásvétel vagy haszonbérbe vétel útján kisérlő meg a szükséges ingatlanoknak a Fft. céljaira való felhasználását.

Az eljárás során a feleket lehetőleg személyesen kell meghallgatni. A helyszini meghallgatás eredményéhez, valamint az eset összes körülményeihez képest a földművelésügyi miniszter vagy egy határozatba foglalja az átengedési eljárás megindítását, az átengedésre kerülő ingatlanok kijelölését, a módok megállapítása mellett az átengedésre kötelezést, a becsérték vagy a haszonbér megállapítását és a kapcsolatos egyéb rendelkezéseket vagy pedig egyelőre csupán az átengedési eljárás megindítását rendeli el. A további kérdésekre vonatkozó döntést lehetőleg egy határozatba foglalja. A becsérték megállapodás hiányában úgy kell megállapítani, hogy a kötelezett az átengedett területért valóságos és teljes becsértékkel kártalaníttasék és figyelembe kell venni mindazokat a körülményeket, amelyek a valóságos becsérték megállapítására alapot szolgáltatnak, előszere-teti árat a becsérték megállapításánál figyelembe venni nem lehet.

A földművelésügyi miniszter határozatait ellen a panaszt törvé-